

Červen

Divadelní zpravodaj

113. sezóna 2022/2023

MARYŠA OČIMA KASHY JANDÁČKOVÉ

LOUČENÍ S KALIFORNskou MLHOU

PETR BOROVEC O DIVADLE A TAKÉ TROCHU O ZVÍŘATECH

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA → SCÉNIKÉ ČTENÍ

Červen

**PŘEDPLATNÉ
NA SEZÓNU 2023/24
V PRODEJI**

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	2.	19:00	M. Delaporte – A. de La Patellière / JMÉNO	E
			Komedie o tom, že slovo není vrabec a že to, co jednou vypustíte z pusy, může obrátit váš vesmír vzhůru nohama. A to i když se jedná o nevinný žert... Hrají M. Ligač, M. Jirounková, P. Mikeska a další. Režie M. Doleželová. Městské divadlo Mladá Boleslav	
SOBOTA	3.	19:00	SBOR SKŘÍVÁNEK SLAVÍ VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ	
			Slavnostní koncert sboru Skřivánek při ZŠ Závodu míru ve spolupráci s Hudební školou M. Chmelaře, kterým sbor oslaví 50 let své činnosti.	
NEDĚLE	4.	18:00	VEČER KLASICKÉHO BALETU	
			Jubilejní 10. komponovaný večer studia Ballet Prima Pardubice . Děti a jejich hosté, sólisté baletu Národního divadla Praha, zatančí pásmo sólových a skupinových čísel ze světových baletů a suitu z Labutího jezera.	
STŘEDA	7.	18:00	ONA NENÍ VADNÁ! KONEC 20:30	Z
NEDĚLE	11.	17:30	HPM DANCE STUDIO – CESTA Z MĚSTA	
			Taneční vystoupení k 25. výročí založení studia, které vás prostřednictvím jazz & modern dance zavede do různých cizokrajných zemí.	
ÚTERÝ	13.	19:00	KDO SE BOJÍ BEATLES KONEC 21:10	F
STŘEDA	14.	19:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH KONEC 21:10	B
ČTVRTEK	15.	19:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH KONEC 21:10	C
PÁTEK	16.	10:00	MARYŠA VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
SOBOTA	17.	19:00	MARYŠA I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	18.	19:00	MARYŠA II. PREMIÉRA	P2

PONDĚLÍ	19.	17:00	BETA TANČÍ		
		19:00	BETA TANČÍ		
			Závěrečné představení kroužků Tanečního centra Beta Pardubice tentokrát na téma cesta kolem světa.		
ÚTERÝ	20.	10:00	MARYŠA		ŠK
		17:30	MARYŠA		J
ČTVRTEK	22.	17:30	FANTASTICKÉ DIVADLO	KONEC 19:30	S
PÁTEK	23.	9:00	DEN PLNÝ KOUZEL		ŠK
		11:00	DEN PLNÝ KOUZEL		ŠK
			Vstupenky prodává pořadatel akce.		
SOBOTA	24.	19:00	VEČER PLNÝ KOUZEL		
			Velká kouzelnická show, v níž vystoupí jedni z nejlepších kouzelníků ČR.		
NEDĚLE	25.	9:00	JAZZ DANCE OPEN 2023 – Workshops		
			Taneční lekce pro všechny zájemce (lze sledovat i jako divák), učí H. Machová a B. Ptáčková.		
		18:00	JAZZ DANCE OPEN 2023 – Galavečer		
			B. Ptáčková (Duncan Centre, Prague), Papis Nyass and Njachas African (bubny, tanec), Taneční divadlo H. Machové a další.		
PONDĚLÍ	26.	10:00	JAZZ DANCE OPEN 2023 – Umění zemí Afriky		ŠK
			Tanec a bubny Afriky. Zadané vystoupení pro žáky a studenty škol.		
		19:00	MIMJOVÉ – Losers Cirque Company		
			A. Polívková a M. Ramba v hlavních rolích novocirkusového představení pro malé i velké. V dobrodružném příběhu boje dobra proti zlu nechybí akrobacie, pantomima ani humor. Režie R. Vizváry. Losers Cirque Company, Praha		
ÚTERÝ	27.	16:30	Závěrečný koncert tanečního oboru ZUŠ Pardubice-Polabiny		
		19:00	Závěrečný koncert tanečního oboru ZUŠ Pardubice-Polabiny		
			Vstupenky prodává pořadatel akce.		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	16.	8:30	O BALYNCE, DOBRÉM ŠTĚNĚTI, A TŘÍDĚ NÍZKÝCH KAMARÁDŮ		ŠK
		10:00	O BALYNCE, DOBRÉM ŠTĚNĚTI, A TŘÍDĚ NÍZKÝCH KAMARÁDŮ		ŠK
			Interaktivní pohádka s písničkami, v níž se objeví i loutky. Karlovarské hudební divadlo		
		19:00	KALIFORNSKÁ MLHA	KONEC 20:20 ⇌	E1+E2
ÚTERÝ	20.	18:00	ANNA		
			Premiéra autorské inscenace dětí z kroužku Divadla Paměti národa . Životní příběh ukrajinské ženy odvíjející se na pozadí událostí 20. století v Evropě. Lektorské vedení L. Kopecký.		

PÁTEK	23.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	
SOBOTA	24.	19:00	ZA 19.1. A 21.3	KALIFORNSKÁ MLHA	→ DERNIÉRA ← str. 18–19 C1
PONDĚLÍ	26.	10:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 12:30	ŠK
STŘEDA	28.	10:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 11:20 →	ŠK

POEDIUM V KLUBU

ČTVRTEK	22.	10:00	PÍSNÍČKY BEZ MUZIKY s muzikou		ŠK
---------	------------	-------	--------------------------------------	--	-----------

Poetický večer věnovaný básníku a překladateli E. Fryntovi. Účinkují L. Mecerodová, R. Žák a J. Šlupka Svěrák. Připravil J. Šlupka Svěrák.

KUNĚTICKÁ HORA

ČTVRTEK	1.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 22:50	
PÁTEK	2.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 22:50	
SOBOTA	3.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 22:50	
ČTVRTEK	8.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 22:50	
PÁTEK	9.	20:30	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 22:50	
SOBOTA	17.	20:30	O. Wilde / JAK JE DŮLEŽITÉ BÝTI (S) FILIPEM		

Komedie mnoha párů, které nepodceňují styl a nepřeceňují pravdu. Ryze britská studie žen, mužů, vztahů a stereotypů, kterým dobrovolně a s úsměvem podléháme. Hrají O. Ruml / M. Vykus, R. Zima, L. Fischerová, J. Trojanová / P. Tenorová a další. Režie H. Marvanová. **INDIGO company, Praha**

NEDĚLE	18.	16:00	O. Sekora – J. Galinová – J. Turek / BROUK PYTLÍK		
--------	------------	-------	--	--	---

Veselá pohádka plná dobrodružství Brouka Pytlíka a Ferdý Mravence a jejich dalších kamarádů. Režie J. Galin. **Docela velké divadlo, Litvínov**
Od 15:00 cestou na hrad čekají děti zábavné aktivity se sladkou odměnou na závěr!

ČTVRTEK	29.	20:30	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 22:55	PREMIÉRA V EXTERIÉRU ← str. 20
PÁTEK	30.	20:30	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 22:55	G

VČD NA ZÁJEZDECH

NEDĚLE	11.	19:30	PEKAŘOVA ŽENA	BRNO (FESTIVAL DOKOŘÁN PRO HUDEBNÍ DIVADLO)
--------	------------	-------	----------------------	--

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Červenec

KUNĚTICKÉ HORA

SOBOTA **1.** 20:30

PEKAŘOVA ŽENA

KONEC 22:55 **str. 20–21**

4.–8. 20:30

PEKAŘOVA ŽENA

KONEC 22:55

VČD NA ZÁJEZDECH

NEDĚLE **2.** 19:00

NORMÁLNÍ DEBIL 2

RYCHNOV NAD KNĚŽNOU (FESTIVAL POLÁČKOVO LÉTO)

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

POPISKY UVÁDĚNÝCH INSCENACÍ NALEZNETE NA NÁSLEDUJÍCÍ STRANĚ →

SEZÓNŇÍ ABONMÁ UŽ BRZY I PRO NOVÉ ZÁJEMCE

V polovině května jsme zahájili obnovu abonentních vstupenek na příští divadelní sezónu 2023/2024 a brzy nastane čas prodeje uvolněných míst v předplatném, které vám zaručí, že uvidíte všechny námi nastudované inscenace (některé cykly obsahují také dovozová představení k posouzení tvorby jiných divadel) – vše samozřejmě s výrazným cenovým zvýhodněním oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám. Od pondělí 19. června budeme novým zájemcům nabízet neobnovená místa v premiérovém předplatném a předplatném na veřejné generální zkoušky, od 18. září pak juniorské abonentky a speciální výběrové předplatné zvýhodňující studenty VŠ a SŠ (abo. sk. V). **Stávajícím premiérovým a generálovým abonentům připomínáme, že jejich místa budou rezervována již pouze do pátku 16. června. Juniorským předplatitelům místa držíme až do pátku 15. září.**

Podrobnější informace vám předají zaměstnankyně předprodeje vstupenek, případně jsou k nalezení na internetových stránkách divadla www.vcd.cz, kde je možné i veškeré typy předplatného zakoupit. RaS

114. sezóna

PREMIÉRA:

A. a V. Mrštíkovi – K. Jandáčková / MARYŠA

 str. 7–9

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Před téměř 130 lety se bratrům Mrštíkům podařilo napsat hru, která je dodnes považována za jeden z vrcholů českého národního dramatu, a která navíc stále žije a dráždí režiséry k novým a novým jevištním zpracováním. Příběh násilím provdané vesnické děvčice vzbuzuje i dnes silné emoce a zcela současné otázky – Co všechno si lze koupit, nebo naopak prodat? Jaká je cena lidského života? A má život vůbec cenu? A co když je to s tou Maryšou všechno ještě trochu jinak, než se na první pohled zdá?
V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

DÁLE HRAJEME:

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Komedie roku 2007 a L. Špiner s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008! Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / ONA NENÍ VADNÁ!

Komedie s prvky sci-fi z prostředí televizního natáčení. Ve studiu, které vyrábí nekonečné seriály, zaměstnávají místo herců herecké roboty. Jedna robotka ale začne projevovat smysl pro humor. A pak se dějí věci... V hlavních rolích K. Safránková, J. Láska a A. Postler. Režie Z. Dušek.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Poněkud netradiční detektivní příběh. Záhadnou smrt sousedčina psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láska, P. Janečková, E. Lásková, L. Špiner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průšviháře Norberta Intrubuse. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

S. Sachs / KALIFORNSKÁ MLHA

Bouřlivý duel mezi škrobeným intelektuálem a sveráznou ženou z okraje společnosti odhalující nečekaná tajemství a končící jako napínavý thriller. Hrají M. Sikorová a A. Postler. Režie M. Przebinda.

N. J. Berry RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

Intimní hra o jiskře, která přeskočí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit. Hrají K. Safránková a J. Láska. Režie M. Tyc.

A. Ayckbourn / INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

S vtípem nahlížené příběhy šestice postav, které se hledají ve světlech velkoměsta. Nicol je zasnoubená s Danem a shání byt ke společnému bydlení, ale jaký je vlastně jejich vztah? Hrají P. Janečková, V. Malá, K. Safránková, J. Musil, M. Mejzlík, J. Pejchal a J. Kalužný. Režie P. Štindl.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krejmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

J. Stein – S. Schwart / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska, i když jde například o pečivo. Děj se odehrává v polovině 30. let, kdy Evropu zaplavil francouzský šanson. Zaplaví i naše jeviště, na němž se odehrají velká muzikálová čísla à la Broadway. V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

V. Klimáček KDO SE BOJÍ BEATLES

 str. 10–14

Láskyplná groteska o frustracích středního věku s nápěvy liverpoolských hitů. Emil je vojenský historik, přestože nebyl na vojně. Jeho manželka Milka je melancholická a denně luxuje. V jejich bytě se střídají mladé podnájemnice a všechny jsou si něčím podobné... V hlavních rolích R. Chvalová a A. Postler. Režie F. Nuckolls.

G. Koren / FANTASTICKÉ DIVADLO

Současná nekorektní komedie o tom, co se může stát, když se protne svět mafie se světem handicapovaných divadelníků, která originálním způsobem bojí stereotypy o „lidech se zvláštními potřebami“. V hlavních rolích M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc. Režie P. Novotný.

KASHA JANDÁČKOVÁ

K Maryše přistupuji odvážně, ale s pokorou...

K. JANDÁČKOVÁ, FOTO J. HROMÁDKO

V květnu jsme zamáčkli slzu a rozloučili se s krásnou inscenací Podivný případ se psem, kterou u nás před necelými čtyřmi lety režírovala KASHA JANDÁČKOVÁ. Nostalgii vystřídalo nové těšení, protože v té době jsme s Kashou a týmem herců už týden zkoušeli, respektive společně četli MARYŠU. Ke kletotě české národní dramatiky, který se pravidelně a velmi často objevuje na českých jevištích ve zcela odlišných zpracováních, vedla poměrně klikatá dramaturgická cestička. S výběrem titulu jsme začaly u jiné české klasiky – Stroupežnického Našich furiantů, od kterých jsme se během čtení dalších a dalších textů posunuly k české literatuře 70. let minulého století, a to konkrétně k románu Ladislava Fukse Myši Natálie Mooshabrové, do jehož dramaturgizace se Kasha chtěla pustit. Tento titul byl zařazen do dramaturgického plánu, nicméně i z jeho nastudování nakonec sešlo, tentokrát z hlediska autorských práv. Velkým obloukem jsme se následně opět vrátily k české klasice konce 19. století a k uvedení zvolily Maryšu bratří Mrštíků, do níž Kasha vstoupila také jako autorka.

Nebyla to tedy láska na první pohled, nicméně mám dojem, že tě Maryša velmi zaujala. Proč?
Ty Myši mě tenkrát hodně mrzely. Opravdu by mě moc bavilo zpracovat zrovna tenhle titul. Oproti tomu Maryša nebyla láska na první pohled, a to z mnoha důvodů.

Především proto, že jde o titul nadužívaný tak, že se z něj stalo skoro klíšé. Ale když mluvím o prvním pohledu, myslím tím pohled na titulní stránku, protože už po přečtení poloviny textu jsem věděla, že jsem ji jen zbytečně dopředu odsoudila. Opak je pravdou, Maryša je velmi

dobře napsaný text, a to je ten pravý důvod, proč se i po tolika letech všude tak hojně uvádí. Jak se říká, klíšé si svou pozici vybudovalo tvrdou dřinou, pravdou a kvalitou. Já se teď snažím ji zas od všech klíšé oprostít a probudit v ní život a tu původní kvalitu. →

Od prvního uvedení *Maryši* brzy uplyne 130 let, čím je podle tebe drama ukotvené v žánru vesnického realismu zajímavé i dnes? Především tím, že je to opravdu velice dobře napsaná hra. Napínavý příběh, postavy, se kterými se dá ztotožnit, práce se žánry, nepředvídatelnost... Ale v dnešní době se jen těžko dá stavět na reálné okolnosti sňatku z donucení. Naopak důvody, proč je *Maryša* ke sňatku nucena a jakým způsobem, to už zajímavé je. Všudypřítomná manipulace a vnímání lidí jako zboží je určitě téma, vůči kterému stojí za to se vymezit. Já, kdybych byla *Maryša*, tak bych stoprocentně utekla za Franckem. Jenže na mě se nikdo od dětství nesnažil působit jako generál a na mě nikdo od malicka nevolal Boha jako čerta za každou chybu, kterou jsem udělala. A to jsou jiné okolnosti, a to je zajímavé zkoumat.

A jaký je to pocit pracovat na něčem, co už bylo tolikrát zpracováno?

Líbí se mi hledání nových úhlů, jak se na daná témata dívat, jak si vysvětlit určitá chování postav a jakým způsobem to celé předat divákovi. Pracovat na inscenaci takto známého textu je také velká zodpovědnost, nic se tam neschová, každý se bude těšit na nové zpracování a bude vidět jednoduše ho čímkoli zklamát. Takže k tomu přistupuji odvázně, ale s pokorou, lehce, ale zodpovědně. Uvidíme, co z toho vznikne. Jsem si jistá, že to bude upřímné, nerada se za něco schovávám. Věřím, že se nám to povede, tým i herci jsou senzační.

Předpokládám, že nějaká inscenace *Maryši* tě jistě neminula. Kolik jsi jich viděla a jaké byly?

To je vtipné, já jsem vlastně asi žádnou v poslední době neviděla. Matně si vybavuji jednu inscenaci z dětství, která byla ukrutně dramatická a nezáživná. Jinak jsem na českou klasiku docela vysazená, ale zrovna *Maryšu* jsem tak nějak obloukem obcházela, dokud jsem si ji teď po letech znovu nepřečetla.

Při úvahách o naší *Maryše* jsme dospěly k názoru, že potřebuje úpravy. První, o čem jsme diskutovaly, bylo hanácko-slovácké nářečí s prvky brněnského dialektu, v němž bratři Mrštíkové napsali celou hru. Ty jsi ale dokázala najít velmi elegantní princip, proč a jak se většiny nářečí zbavit... V podstatě to byl intuitivní krok.

Měla jsem zprvu pocit, že to nářečí do současného zpracování nepatří, respektive že je tam navíc. Když jsem ho odstranila, najednou byly situace tak průzračné, čtenáři nic nepřekáželo v porozumění příběhu i pocitům postav. Chápu, proč byl text napsán v nářečí, ale toto porozumění zůstalo ve své době. Dnes je svázanost společnosti odrřiznuté od velkého světa zřejmá i bez formálního dokreslení. Navíc my *Maryšu* neděláme jako kritiku jedné určité společnosti plné předsudků a konvencí. My děláme *Maryšu* o světě, kde vládne manipulace nad svobodnou vůlí a peníze nad životem. Nakonec se tam ale nářečí přece jenom v nějaké míře vrátilo, spíše jako symbol upřímnosti, toho pravého, co je v naší duši – v dobrém i zlém. Těch momentů, kdy se postavy rozhodnou odhodit všechny své masky a nánosy není mnoho, ale o to upřímnější pak jsou.

Další podstatné změny oproti původnímu textu jsi udělala v postavách. Od začátku nám bylo jasné, že nebudeme hrát *Maryšu* ve třiceti autory předepsaných lidech. Mnoha postav jsme se zbavily, některé jsi dokázala „rozpustit“ do jiných, které zůstaly. Přesto jedna postava přibyla. I když postava možná není úplně to správné slovo...

Ano, byť hrajeme nakonec *Maryšu* ve velkém obsazení, rolí v mé úpravě ubylo. Naopak ty, které zůstaly, se o něco prohloubily. Vznikla hermeticky uzavřená komunita, na které demonstrujeme motivy manipulace, bezbožnosti schovávající se za víru, pomstychtivosti a neukojitelnosti lidského ega. A ještě jedna postava je jiná, než je obvyklé. *Maryša*. Hlavní postavu jsem se rozhodla rozdvíjet, abych podpořila dvojí realitu člověka, kterému byl silou radikálně změněn život. *Maryša* je jiná před svatbou a jiná po ní. Tím, že k sňatku svolila, definitivně opustila sama sebe. A poslední zbytek svého já z ní manžel vymlátil. Obě její části se ale na jevišti často setkávají. Ať už jako zlá předtucha, nebo jako připomínka toho, co by se chtělo vrátit zpátky.

↓ K. JANDÁČKOVÁ S LIGHT DESIGNEREM M. ŠPETLÍKEM NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE CHYSTANÉHO DRAMATU BRATŘÍ MRŠTÍKŮ *MARYŠA*, FOTO J. SEJKORA

Jakou roli bude v naší inscenaci hrát folklór – slavnosti, lidové písně a tance, kterých je původní mrščíkovské drama plné?

Folklór pro mě v této inscenaci hraje zásadní roli. Umí navodit čiré veselí plné naděje a životní energii, kterou má Francek s Maryšou a mladí rekruti odcházející na vojnu, aby se domů vrátili jako někdo, koho si ostatní budou konečně vážit. Zároveň folklórní rituálnost přidává na fatálnosti svatebnímu obřadu. Na pohybové spolupráci se podílí tanečník a choreograf Martin Talaga. Na hudební složce zase skladatel Matouš Hejl. Z folklóru vycházela také výtvarnice Petra Vlachynská při navrhování kostýmů. Oproti tomu scénografie, kterou připravil Ján Tereba, se od folklóru vzdaluje směrem až k asketickému minimalismu, ve kterém vyniknou duchovní motivy i utajená světská „kouzla“. Tento prostor doplní světelný design pod vedením Martina Špetlíka.

Tvá poslední premiéra se odehrála v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích. Jedná se o současnou hru s názvem Události, kde jsi režírovala tým pěti herců. Nyní jich máš deset, plus sedm externistů, kteří budou zpívat a tančit, a navíc ještě čtyři muzikanty. Jak takovou změnu vnímáš?

Ano, co se týče počtu všech aktérů, tohle bude má velkolepá premiéra. Naštěstí mám také veliký tým, takže na to nebudu sama a každý máme na starosti menší celky. Choreograf tanečníky, skladatel a korepetitor zpěváky a muzikanty a já herce, plus kontrolu nad celým tím kolesem.

Na podzim tě čeká premiéra ve Stavovském divadle, řekni, o jakou hru se jedná a jak se těšíš na spolupráci se špičkovými herci, jako je Vladimír Javorský nebo třeba Pavlína Štorková?

Pro Národní divadlo nastudujeme ve světové premiéře hrů Ivanu Vyrypajeva Cherry Man. Je to hodně odvážná hra, mimo jiné na motivy Višňového sadu, o konci jedné éry

↑ JEDNA Z NAŠICH MARYŠ E. JECHOVÁ S J. LÁSKOU NA PRVNÍ ČTENÍ ZKOUŠCE, FOTO J. SEJKORA

lidstva. Zatím jsem ve fázi příprav, ale moc se na to těším. Spolupracuji na tom opět s Jánem Terebou, který vytvořil skvělou scénografii, se skladatelem Jakubem Kudláčem a světelným designerem Tomášem Morávkem, se kterými jsem zde ve Východočeském divadle spolupracovala na inscenaci Podivný případ se psem, s výtvarníkem Markem Čpínem a s choreografem Jarem Viňarským. Také se moc těším na práci s herci a na celé zkoušení na tak vážené scéně. S Vladimírem Javorským a Pavlínou Štorkovou jsem již pracovala, jsou to profesionálové a skutečně špičkoví herci, věřím, že nalezneme brzy společnou řeč. Na ostatní herce se také moc těším, určitě se máme všichni vzájemně čím obohatit.

Není to tak dávno, co měl premiéru film Hranice lásky, na němž jsi spolupracovala jako scenáristka. Jak na tuhle práci vzpomínáš? Lákala by tě i filmová režie?

Na psaní scénáře vzpomínám kladně, můj kamarád režisér Tomasz Wiński mě tenkrát oslovil, abych mu pomohla dopsat scénář, na kterém s mnoha lidmi pracoval už několik let. Nakonec z toho nebylo dopisovaní, ale kompletní přepsání. Měli jsme na to tenkrát jen asi dva měsíce, takže to bylo hodně intenzivní. Myslím, že výsledný snímek dopadl moc dobře. Sice to není až tak moje osobní téma, ale ráda jsem se na tom podílela.

Filmová režie mě nějak platonicky láká odkakživa, ale mám před ní veliký respekt. Asi bych si na to sama v tuhle chvíli netroufla. Mám za lubem něco nového napsat, a pak to zrežírovat v tandemu s někým zkušenějším. Treba to jednou přijde, mám příští sezónu volno, tak na tom mohu začít pracovat.

A nedá mi to se ještě nezeptat: kromě divadla se věnuješ také dalšímu zaměstnání – výrobě a prodeji upcyklovaného skla SRNA. Co přesně tvoje práce obnáší a proč tě baví?

Ano, SRNA je značka, pod kterou s přítelem vyrábíme skleničky, vázy nebo třeba karafy z láhví, které už někdo vypil a které by jinak mířily do koše. Poměrně komplikovanou metodou a za pomoci tradičního sklářského řemesla je přetváříme v nový produkt, na který posléze můžeme vypískovat různé motivy od českých ilustrátorů nebo do nich ručně ryjeme další dekorace. Co složitě vyrobíme, musíme taky prodat, takže kromě toho, že máme e-shop, jezdíme na různé trhy. Člověk by řekl, že tohle všechno jako práce stačí, ale já do toho ještě dělám divadlo. Nebudu tvrdit, že je to jednoduché. Pokud u nás v Čechách nemá režisér angažmá, je skoro nemožné se uživit (pokud by člověk neupřednostnil kvantitu nad kvalitou), ale já bych bez divadla asi žít nechtěla. Neříkám, že nemohla, ale nechtěla bych.

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 22. dubna jsme v Městském divadle uvedli českou premiéru slovenské hry **KDO SE BOJÍ BEATLES**, kterou s našimi herci nastudoval režisér **Filip Nuckolls**, v Pardubicích známý svými režieji výjimečných titulů *Až ustane déšť* a *Lovecké scény z Dolního Bavorska*.

V hořké absurdní grotesce ze života manželského páru vojenského historika Emila a anestezioložky Milky v hlavních rolích hrají **Alexandr Postler** a **Romana Chvalová**. Za zmínku rozhodně stojí i **Petr Borovec** jedinečně ztvárňující Emilova domácího mazlíčka, mluvícího ptáka loskutáka Felixe.

Mimořádný text vyvolávající řadu otázek napsal nejhranější slovenský dramatik současnosti **Viliam Klimáček** k otevření nové budovy Slovenského národního divadla. Premiéra se v Bratislavě konala 7. dubna 2007. A autor nechyběl ani na své pardubické premiéře!

Následující pohled za premiérovou oponu přijměte jako pozvánku na některou z repríz naší novinky v repertoáru. RaS

LADISLAV ŠPINER JAKO EMILŮV PŘÍTEL ORTOPED CHVILA A ALEXANDR POSTLER COBY EMIL

FOTO JAN FAUKNER

REŽISÉR FILIP NUCKOLLS (VPRAVO) BYL PO PREMIÉŘE V OBLEŽENÍ ZNÁMÝCH A KAMARÁDŮ A PŘIJÍMAL ŘADU GRATULACÍ.

ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL SI NA SPOLEČNÉM SETKÁNÍ VE FOYER POHOVŘIL S AUTOREM HRY VILIAMEM KLIMÁČKEM.

ROMANA CHVALOVÁ TRÁVILA POPREMIÉROVÉ CHVÍLE VE SPOLEČNOSTI KOLEGYŇ JINDRY JANOUŠKOVÉ A DAGMAR NOVOTNÉ.

NA OSLAVĚ PO PREMIÉŘE SAMOZŘEJMĚ NECHYBĚLA ANI JEDNA Z NEJMLADŠÍCH TVÁŘÍ NAŠEHO SOUBORU ELIŠKA JECHOVÁ.

LADISLAV ŠPINER SI ÚSPĚŠNÝ PREMIÉROVÝ VEČER UŽÍVAL PO BOKU SVĚ ŽENY PETRY JANEČKOVÉ.

DLOUHOLETÍ DIVADELNÍ PARTÁČCI ALEXANDR POSTLER A DAGMAR NOVOTNÁ UŽ V DIVADELNÍM KLUBU. FOTO JIŘÍ SEJKORA

PETR BOROVEC

o divadle a také trochu o zvířatech

P. BOROVEC JAKO LOSKUTÁK FELIX V KDO SE BOJÍ BEATLES. FOTO J. FAUKNER

V dubnu jsme uvedli českou premiéru hry **KDO SE BOJÍ BEATLES**, kterou napsal přední slovenský autor Viliam Klimáček. **PETR BOROVEC** v ní má dost neobvyklou roli. O postavě Felixe autor píše, že je to „melancholický černý pták v kleci – hraje ho herec“.

Petře, co sis pomyslel, když sis přečetl, že tím hercem budeš ty? Okamžitě jsem psal Filipovi (REŽISÉROVI FILIPU NUCKOLLSOVI – POZN. RED.), co to je. Jestli to není člověk převlečený za ptáka, nebo nějaký sen hlavní postavy, kterou hraje Lexa (ALEXANDR POSTLER – POZN. RED.). Filip oznámil: „Ne, budeš černý pták v kleci. A textu tam moc nemáš.“ Práce pod Filipovým vedením pak byla nádherná. Byla to moc pěkná příležitost. Já ji beru tak, že je to trochu podpora Lexika, který hraje hlavní roli Emila. Aby na ni nebyl sám. Moc mě baví, jak na sebe reagujeme. Filip mi nabídl spoustu možností, já jsem si vymýšlel další. Přitom si myslím, že nikomu nepřekážím a že to jevištní situace

obohatilo. Pak jsem se hodně nasmál, když jsem v programu viděl fotku ze slovenské inscenace, kde byla v kleci jen loutka. Takže se to asi dá dělat i jinak.

(Já jen dodám, že v té inscenaci to byl režijní výklad hlavní postavy. Slovenský Emil měl na jevišti síce vycpaného ptáka, ale chvílemi se do něho převtěloval sám, takže Felix bylo jakési jeho alter ego. Možná že v Bratislavě neměli herce, který by byl ochotný k podobné kreativitě jako ty.)

Jak na tebe zapůsobila hra Kdo se bojí Beatles?

Když jsem si ji přečetl poprvé, tak jsem tam měl mnoho neznámých,

ve kterých jsem se neorientoval a neuměl jsem si je představit. Až potom na čtených zkouškách se mi postupně rozkrývaly. Jak osud hlavních postav, tak i těch dalších. Žádná není prázdná, všechny se vyvíjejí. Ve výsledku mě hra potěšila mnohem víc než na začátku. Zprvu jsem měl strach, že to bude velice obyčejná. A teď jsem moc rád, že jsem se mýlil. Je to moc pěkná hra.

Na tvém Felixovi je vidět, že jsi pozoroval ptáky. Jaké a kde?

(SMÍCH) Že bych seděl dvě hodiny v parku, tvrdit určitě nebudu. Ale podíval jsem se na pár videí, hlavně o tom, jak se chová loskuták. Všechno samozřejmě udělat nešlo, nemohu se chovat jen jako loskuták. Na zkouškách jsem nejdřív jen seděl a říkal připravené texty. Ale zásadní posun udělal kostým a líčení, pak se mi mnohem snáz rozžily různé ptačí pohyby.

Když jsem vylezl z klece, měl jsem nejdřív pocit, že musím vypadat jako slepice, ale on ten loskuták chodí podobně, pokukuje podobně. Ale nutno říct, že jsme z Felixe nechtěli udělat jen ptáka, má i lidskou stránku, a myslím, že se to docela podařilo propojit.

Ty už jsi tady jednou ptáka hrál.
Počkej, počkej... počkej...

(náповěda) Byla to pohádka.
Hmmmm...?

(náповěda číslo 2) Ako dělá pán režisér?

No jasně, tučňáka! V Tučňácích na arše! Další pták, co neumí lítat. To jsem zvědavý, co mě potká příště.

Napadá tě ještě nějaký zástupce živočišné říše, kterého by sis rád zahrál?

Určitě nějakou opičku. Ta mě dostala na DAMU. Měli jsme zahrát nějaké zvíře, šel jsem na řadu jako poslední z dvanácti uchazečů a byl jsem velice překvapený, že nikoho nenapadlo udělat opici, když je to svým způsobem nejjednodušší. Někteří se snažili o slony, Adam Kraus měl parádního lenochoda, ten byl nezaměnitelný. Já jsem zkusil opičku a líbila se. Takže opici bych si určitě rád zahrál.

Tak to bude dramaturgický oříšek... A teď vážně. Od režiséra Filipa Nuckollse jsi v minulosti dostal dvě krásné lidské role. Pověz o nich něco.

Vlastně už byly tři, my jsme se potkali na DAMU. Filip dělal Vévodkyni z Amalfi se čtvrtým ročníkem, já jsem byl tehdy v druhém, ale dostal jsem v té inscenaci malou roli. Pak jsme se potkali až tady, když Filip dělal Lovecké scény z Dolního Bavorska. Hrál jsem v nich mladého kluka s homosexuální orientací, který žije v době a společnosti, kde to není přijatelné. Přiznávám, že jsem z toho měl strach. Ne proto, že bych byl nějaký homofob, to vůbec ne. Ale hrát to není ani trochu snadné. Jenže práce s Filipem a způsob, jak jemně k tomu přistupoval, partnerění s Pepou Láskou,

to byla paráda. Navíc, Filip si vybírá skvělé texty. Patří to mezi pár mých top inscenací, ve kterých jsem hrál. A zařadila se tam i následující hra ve Filipově režii, Až ustane déšť, kde jsem měl jen osmiminutový závěrečný výstup. Až ustane déšť pokládám za nejlepší a nejsilnější inscenaci, ve které jsem tady hrál. A svou nejoblíbenější. Moje role tam byla jen zdánlivě malá a vy jste mi to tehdy s Filipem říkali. Ta postava společně s ostatními celý ten příběh uzavírá a dává mu smysl. Filip se mi i v tom malém výstupu, který jsem tam měl, hodně věnoval. Na něm je úžasné, jak se na každého herce napoří, s každým umí jednat a pracovat tak, jak ten dotyčný potřebuje. Měl jsem tu roli velice rád a na představení jsem se vždycky těšil. Byla to mimořádně silná inscenace a velice jsem ocenil, že se líbila mladým lidem. Někteří na ni chodili opakovaně, dokonce mi jeden vysokoškolák říkal, že ji viděl pětkrát.

Taky na „Déšť“ moc ráda vzpomínám. Které jiné inscenace jsi měl hodně rád?

Živý obraz, ten režisoval David Šik-tanc a byla to krásná práce. Mrzák inishmaanský v režii Ládi Spínera, taky moc pěkná práce s pěkným

výsledkem. Audience u královny, tam samozřejmě drtivou většinu práce odvedla Petra (PETRA JANEČKOVÁ – POZN. RED.), ale na svůj krátký výstup jsem se vždycky těšil a bylo to krásné zkoušení v příjemné atmosféře. To je vždycky strašně důležité i pro výsledek a člověk se pak těší na každé představení. Určitě komedie Z postele do postele, to bylo krásné zkoušení se Zdeňkem Duškem, krásně se to hrálo a diváci to ocenili. Lháři, které taky dělal Zdeněk Dušek, mi tam spadají také, ale to byla strašně náročná práce, tu si člověk nemohl tak naplno užívat. Ze starších dob moc rád vzpomínám na Dona Juana a Mezi nebem a zemí v režii Katky Duškové. Jako divák jsem velice ocenil Duši – krajinu širou v režii Rado- vana Lipuse. Mým rodičům se taky moc líbila. A Dvanáct rozhněvaných mužů v režii Petra Kracika. To bylo nádherné představení, až mě mrzelo, že jsem v něm nehrál, ale člověk nemůže mít všechno. Stejně jako jsem samozřejmě nebyl v Mikve, protože tam jsou jen dámy, ale líbila se mi moc. Zvláštní je, že mě lidé nejčastěji vidí v komediích, ale já jako divák chodím spíše na vážné hry. Teď mám hodně rád Žitkovské bohyně, a kdybych v nich nehrál, rád bych se na ně šel podívat. →

S. J. LÁSKOU V ÚSTŘEDÍ KUCH SCÉNÁŽÍ Z DOLNÍHO BAVORSKA, FOTO O. BOUŠKA

Do VČD jsi přišel rovnou z DAMU, jsi tady dvanáct let. To je skoro třetina tvého dosavadního života. Co bys o ní řekl?

Dvanáct let...! Hodně mladých herců vydrží v angažmá třeba pět let, a pak jdou o dům dál. Nebudu lhát, měl jsem takový nápad nejméně třikrát. Ale vždycky se něco stalo, třeba přišla pěkná role, a rozmyslel jsem si to. A teď, když už tady mám partnerku, osobní život, mám možnost zkusit i jinde s jinými lidmi, čeká mě v létě natáčení celovečerního filmu, tak je mi tady lidsky dobře a nemám důvod Pardubice opouštět. Moje pozitivní zkušenosti tady značně převažují ty negativní. A když ráno vstávám, nemám pocit, že jdu do práce. Vždycky se těším, což je pro mě hrozně moc důležité. Prožívám velmi šťastné období.

Jak ses jako synek od Strážnice sžil s Polabím? Jsi tady taky doma?

Samozřejmě nejsem domorodec. Ale je mi tady dobře, díky partnerce a novým lidem, které poznávám i mimo divadlo. Taky mám hodně kamarádů v Praze, když mám čas, na jeden dva dny za nimi zajedu, nabiju se energií a rád se vracím sem. Podobně je to se Strážnicí. Tam se dostanu za mamkou tak jednou za tři měsíce, taky tam načerpám energii a zase rád jedu zpátky.

Blíží se prázdniny, jak je nejraději trávíš a kam se chystáš?

V červenci, až dohrajeme Kuňky, budu tady a asi si uděláme s Hankou výlet k moři, vypadnout takhle aspoň na týden by bylo moc prima.

Od srpna mě čeká natáčení celovečerního filmu. Oslovil mě kamarád Ondřej Hudeček, který před devíti lety získal cenu za studentský film o Ladislavu Stroupežnickém na festivalu Sundance. Pak natočil výborný dokument Pásky z Nagana. Potom jsem o něm léta neslyšel a asi před třemi měsíci se mi ozval. Připravuje celovečerní film, ve kterém bude spousta pražských a brněnských herců, prostě velká produkce. A protože se to bude natáčet ve Strážnici a jejím okolí, budu celý srpen v mamahotelu, a přitom budu mít krásnou práci. Na to se strašně těším.

To je nádhera! Držím palce, ať se všechno povede, a děkuju za rozhovor nabité šťastnou silou.

JaP

Nová AUDIONAHRÁVKA na našem webu

Natočili jsme pro vás text proslavy, který pronesl Timothy Snyder, expert na dějiny střední a východní Evropy, Radě bezpečnosti OSN. Nahrávku si můžete poslechnout na našem webu www.vcd.cz ve složce Audionahrávky umístěné v REPERTOÁRU.

Americký historik, profesor Timothy Snyder byl pozván na zasedání Rady bezpečnosti OSN, aby promluvil na téma „ukrajinské rusofobie“, která podle ruského zástupce stála za vznikem současné války na Ukrajině. Expert hovořil stručně, věcně a srozumitelně a pojmenoval dohledatelné zdroje objektivních informací, o něž opírá své názory. Jeho slova vám nabízáme v podání **Martina Mejzlíka**, úvodní text čte **Petra Janečková**. Originál naleznete na snyder.substack.com (Playing the Victim, 15. března 2023), český překlad uveřejnilo 2. dubna 2023 Forum 24.

Timothy Snyder (1969) působí na prestižní soukromé Yale University v New Havenu ve státě Connecticut, je stálým spolupracovníkem Institutu společenskovedních oborů ve Vídni a členem Výboru pro svědomí při americkém Muzeu památky holocaustu. Věnuje se dějinám střední a východní Evropy, je specialistou na holocaust a věnuje se i zločinům v současné politice. Ovládá jedenáct evropských jazyků, což mu umožňuje čerpat informace z nepřeložených dokumentů. Je autorem knih *Krvavá země – Evropa mezi Hitlerem a Stalinem*, *Intelektuál ve 20. století*, *Černá země*. Historie a varování, *Cesta k nesvobodě ad*. První z jmenovaných byla přeložena do dvaceti jazyků. JaP

↓ M. MEJZLÍK PŘI NATÁČENÍ VE ZVUKOVÉM STUDIU, FOTO J. SEJKORA

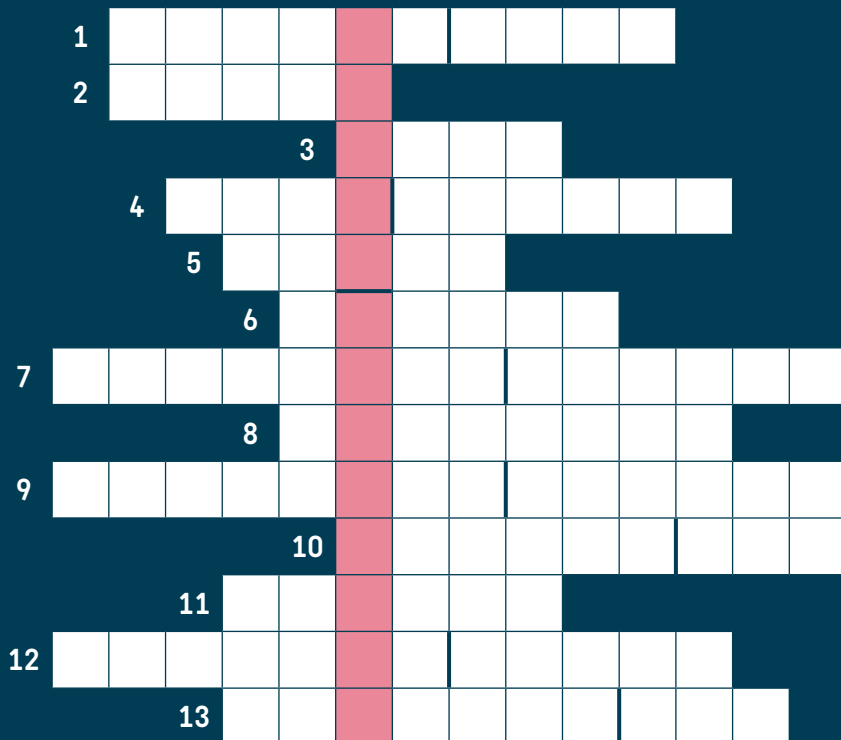

Žitkovská KŘÍŽOVKA

Když jsem oslovila JINDRU JANOUŠKOVOU, aby se s vámi podělila o svoji neoblíbenější repliku z jakékoli inscenace, bylo právě čerstvě po derniéře Žitkovských bohyní. Mnozí z vás nám psali, jak je jim líto, že u nás Bohyně už nevidí. A tady je důkaz, že nebylo smutno jen vám:

„Nedávno jsem se rozloučila se svou milovanou Surmenou. Byla mi velmi blízká, mnoho jsem jí rozuměla i skrze vztah k přírodě a léčitelství – ‚Bůh léčí, jen jinak, než si myslíš. Vírou, že svou (viz tajenka), že se jí zbavíš tady a teď a prostřednictvím něčeho, o čem víš, jak působí – kdy, jak na koho a po staletí.‘ – Byl to silný příběh, který se dobře hrál. Krásná role, na kterou hned tak nezapomenu, Surmena měla v sobě velkou životní moudrost.“

Citaci ze hry si můžete vychutnat v její úplnosti, pokud se vám podaří správně vyluštit tuto křížovku. Na následující dvojstraně najdete očíslované fotky inscenací, v nichž si Jindra zahrála. Vaším úkolem je odhalit jejich názvy a vepsat je do stejné očíslovaných řádků doplňovačky. Tajenku zasílejte na dramaturg@vcd.cz do konce měsíce června, 1. července proběhne slosování o vstupenky na představení z repertoáru VCD, které obdrží tři z úspěšných luštitelů. Výhercům dubnové Nostalgické křížovky – paní Bohumile Bořkové, paní Kláře Dvořákové a paní Evě Kalouskové srdečně gratulujeme! Tajenka zněla: zestárnout.

LOUČENÍ S KALIFORNskou MLHOU

A. POSTLER A M. SIKOROVÁ V KALIFORNSKÉ MLZE, FOTO: P. ŠEDIVÝ

V sobotu 24. června se na Malé scéně ve dvoře uskuteční derniéra komorní inscenace KALIFORNSKÁ MLHA. Pozoruhodný duel dvou naprosto rozdílných osobností, životem zkušene ženy z okraje společnosti a emeritního ředitele metropolitního muzea v New Yorku, ztvárňují MARTINA SIKOROVÁ a ALEXANDR POSTLER. Zdánlivě v něm jde jen o autorství obrazu, o němž Maud Gutmanová tvrdí, že je dílem Jacksona Pollocka, a Lionel Percy to není ochoten připustit. Ve skutečnosti se hraje o tom, jací ti dva lidé doopravdy jsou a co se o sobě v nelůstném sporu dozvědí.

Práce na inscenaci končí a zaslouží si na závěr malé společné usebrání. Nejprve s herci...

Martinko a Lexo, vaše práce byla velice náročná jak při přípravě inscenace, tak potom na jednotlivých představeních. Na každé jste se spolu intenzivně připravovali. Přinese derniéra především úlevu, nebo i stesk?
MARTINA: V něčem to bude určitě úleva. Ale bude to i stesk. Obvykle ho necítím, ale když jsem na červnovém fermanu viděla derniéru Mlhy, tak jsem si řekla: Jeжда... To se mi nestává. Teď nám ta práce přináší hodně radosti. Právě proto, že se připravujeme a vedení

se snaží, abychom měli dvě představení za měsíc. Ale kdybychom to měli hrát déle, tak by se hrálo jen jednou za měsíc, nebo dokonce jednou za dva měsíce, a to už si nedovedu představit. To by tu radost převážil stres.

LEXA: Myslím si všechno, co řekla Martinka. A ještě k tomu dodám, že takovouhle roli, v takové hře, jsem v životě neměl. Byla to krásná práce, samozřejmě se všemi úskalími, která studium role přináší. Ale krásná. Bude mi po ní smutno.

Každá inscenace má poměrně krátkou fázi zkoušení, a potom mnohem delší fázi následných představení. Co jste se v té druhé fázi dověděli nového o svých postavách?

MARTINA: Já si to všechno nepamatuju, ale určitě moc nového. Díky tomu že Michal (REŽISÉR MICHAL PRZEBINDA – POZN. RED.) nebo ty chodíš na každé představení a dáváte nám důležité, konkrétní připomínky. Já pomoc režiséra potřebuju, takže mi tenhle způsob vyhovuje. Líbí se mi, když práce pokračuje pořád dál. Protože bez ní je nebezpečí, že herec sklouzne do nějakých automatismů a sám si toho nevšimne.

LEXA: Já bych řekl, že úplně nového nic. Ale musím to vysvětlit: Jak při opakovaném hraní postupně získávám větší klid, tak si čím dál víc uvědomuju vnitřní valéry té postavy a užívám si je. Jestli je to vidět, nebo ne, je jiná věc. Ale snad aspoň trochu.

Co jste se v Kalifornské mlze dozvěděli o sobě?

MARTINA: Některé role mi takzvaně sednou a některým třeba úplně nerozumím. A postavě Maud rozumím, protože je to svým založením jednoduchý člověk. A já jsem si s ní znovu uvědomila něco, co už jsem věděla: že mám vlastně tuhle svou stránku ráda.

LEXA: Dozvěděl jsem se o sobě, že snad umím něco ztvárnit. Že se naučím text. Že tomu člověku, kterého hraju, po lidské stránce rozumím. Po profesní tolik ne, nejsem historik umění. Ale životní stránce té postavy rozumím, není divu, vždyť je mi šedesát. O Martině jsem se dozvěděl, že mě má ráda jako člověka, což je na jevišti velká výhoda. Samozřejmě se mi hraje lépe s někým, s kým mám čistý vztah.

MARTINA: Mám ještě jeden vzkaz pro lidi, co se zabývají divadlem, hlavně pro studenty: Michal mi řekl něco, co se mi asi snažilo říct už víc režisérů, ale od něho jsem to poprvé uslyšela a děkuju za to: Že důraz je většinou na konci věty. Jen zřídka je jinde, a pak nese význam. Začala jsem si to uvědomovat i v jiných představeních a pochopila jsem, že je to úplně základ a je takhle jednoduchý a přirozený. Ty nejzákladnější věci bývají ty nejjednodušší.

A ještě pár slov s režisérem MICHALEM PRZEBINDOU...

Michale, s komorní dramatikou máš bohaté zkušenosti. Co ti dala a vzala Kalifornská mlha? Rozhodně víc dala, než vzala. Základní princip u komorních věcí je od začátku pracovat dohromady, spolu. A já jsem už po čtených zkouškách zjistil, že si s Martinou a Lexou budeme rozumět, to zaprvé. A zadruhé, že nás čeká hodně práce, protože oba jsou zkušení herci, je za nimi spousta práce, a tím pádem si nesou i veliký batoh hereckých návyků. Ten batoh bylo třeba zahodit a začít znovu. Vysoce jsem ocenil, že byli ochotni to učinit a jít do svých postav bez berliček a figlů, čistě.

O výběru herců jsme přemýšleli a rozmlouvali dlouho a uvážlivě. Co nového ses o nich při práci dozvěděli?

Vzpomínáš si na první věc, kterou jsem jim řekl: že typologicky naprosto neodpovídají svým postavám, a že je tudíž budou muset zahrát. A věřil jsem, že toho docílí. Někdy je možná lepší hrát někoho, kým nejsem, než hrát takzvaně po svém typu. Od toho jsme herci. O Martině a Lexovi jsem se dozvěděl, že jsou v té inscenaci ochotní jít až do samého konce v naprosté koncentraci a v ochotě věnovat svůj volný čas kondičním

zkouškám, které jsem jim vůbec nepředepsal, rozhodli se k nim sami, protože se rozhodli hrát dobře. To mě naplnilo velkou pokorou a vděkem vůči nim.

Blíží se chvíle, kdy inscenaci zamáváme. Co bys při tom zvolal, nebo jen tiše pronesl?

Pakliže měla naše Mlha premiéru v říjnu a derniéru v červnu, nedá se hovořit o komerčním úspěchu. Nicméně pro mne to asi byla poslední práce a jsem velmi vděčný Martině a Lexovi, ale také zvukaři Míšovi a Honzovi od světél (MICHAL BERÁNEK A JAN BANACH – POZN. RED.), Michalu Žáčkovi za muziku, Martě (VÝTVARNICE MARTA ROSZKOPFOVÁ – POZN. RED.) za scénou a kostýmy, tobě za dramaturgii a všem dalším zúčastněným za to, že se loučím důstojně a že na to budu vždycky rád vzpomínat.

Scénografka a kostýmní výtvarnice MARTA ROSZKOPFOVÁ nám zamává po elektronických vlnách...

Práce na Mlze mi připomínala vyšívání na čičmanském kroji – klidné, důstojné a důkladné... Jsem nesmírně ráda, že jsem mohla podávat nitě a jehlu!!! Děkuju vám dvěma, samozřejmě hercům a skvělým dílánám.

Já já dodávám: DÍKY!

JaP

DIVADLO HLEDÁ NOVÉ KOLEGY...

OSVĚTLOVAČE/ČKU

POŽADUJEME: elektrotechnické vzdělání

NABÍZÍME:

- ✓ dvě volné pozice (jednu na plný úvazek a druhou na částečný)
- ✓ práci v zajímavém prostředí s nepravidelnou pracovní dobou
- ✓ místo vhodné i pro čerstvé absolventy nebo aktivní důchodce

MASKÉRKU/RA – VLÁSENKÁŘKU/ŘE

POŽADUJEME: vyučení v oboru kadeřník

NABÍZÍME:

- ✓ práci na plný úvazek v nepravidelné pracovní době
- ✓ atraktivní prostředí v centru Pardubic
- ✓ příspěvek na stravování
- ✓ divadelní prázdniny

V PŘÍPADĚ ZÁJMU KONTAKTUJTE VEDOUcíHO OSVĚTLOVAČŮ
DUŠANA SZABÓ – DUSANSZABO@SEZNAM.CZ, 723 738 045.

BLÍŽŠÍ INFORMACE POSKYTNĚ VEDOUcí VLÁSENKÁŘKA
MICHAELA TYCOVÁ – VLASENKY@VCD.CZ, 731 510 657.

PEKAŘOVA ŽENA na Kunětické hoře

CELÉ OBSAZENÍ PEKAŘOVY ŽENY V ČELE S PEKÁŘEM T. LINÉNÍČKOU, FOTO J. FAUKNER

Muzikál **PEKAŘOVA ŽENA** se s velkým úspěchem hraje už druhou sezónu, a přesto ho na konci června čeká zatěžkávací zkouška. Inscenace se přenese z divadla na Kunětickou horu. Bývá zvykem, že některé tituly mají dvě verze, interiérovou a exteriérovou, ale obvykle se premiéra odehraje na Kunětické hoře, a až poté se začne hrát i na tradiční scéně v Městském divadle. Tentokrát to bude naopak, zaběhaný mechanismus se bude adaptovat na hraní pod širým nebem.

Jaké změny čekají Pekařovu ženu, která letos na Kunětické hoře doplní Noc na Karlštejně, jsem se zeptala své kolegyně-dramaturgyně ANNY ZINDULKOVÉ HLAVÁČKOVÉ...

Tak především se jedná o změny ve scénografii.

Kdo už naši Pekařku viděl, ví, že většina scény stojí na točně, jde o velkou stavbu, vlastně dům, který se otáčí podle toho, v jakém se zrovna nacházíme prostředí. A jelikož točnu na Kuňce nemáme, musel scénograf Petr Hloušek navrhnout a naše dílny vyrobí variantu scény, která se otáčet nebude, ale naopak bude prostorově rozložena po celé šířce jeviště na rondelu pod hradem. Přesun na Kuňku samozřejmě obnáší další a další změny, které možná divák ani nepostřehne – například drobné úpravy kostýmů nebo výrobu sedmi dámských paruk, které když zmoknou, stále udrží svůj tvar.

Na francouzském venkově je možné potkat spoustu zámků, hradů a zřícenin. Hrad Kunětická hora by v tomto ohledu mohl dobře fungovat, ne? Věřím, že ano. Děj Pekařky se odehrává na venkově

kdesi v Provence. I když se tam o žádném hradu nemluví, je možné, že tam někde nějaký je. (SMÍCH) Velká část scén se děje venku před kavárnou, a navíc v létě, tak myslím, že by to fungovat mohlo.

Pekařova žena bude tvoje první zkoušení mimo naše kamenné scény?

Ano, i když inscenaci máme na repertoáru už rok a zkoušení bude hlavně technického rázu ve smyslu přenosu inscenace do jiného prostředí. Cíli ne úplně běžné, většinou u nás totiž funguje opačný systém – premiéra na Kuňce, a pak přenos do kamenného divadla.

Těšíš se? Máš ten prostor ráda jako divačka?

Ten prostor je krásný a má velké kouzlo sám o sobě, i když je tu samozřejmě riziko, že přípravy nebo představení zkomplikuje nepřízeň počasí. Budu mít po premiéře Maryši a rozhodně se těším, že pro změnu nebudu zavřená v divadle, ale venku na vzduchu. Věřím, že bude krásně a že si to všichni užijeme – i s našimi milými diváky.

Každým rokem hrajeme na Kunětické hoře kolem patnácti představení. Ředitel divadla PETR DOHNAL je přítomen skoro každý večer. Je dobré mít ho na místě, kdyby se vyskytl jakýkoliv problém, nebo když hrozí dešť a špatné počasí.

Petře, inscenační tým, herecký soubor a nakonec i pracovnice obchodního oddělení jsou vždy klidnější, když jsi na kopci u tak závažných rozhodnutí, jako je třeba zrušení představení. Často tam jsi také jako herec toho představení. Je pro tebe složitější, když se musíš soustředit na obě role – hereckou a ředitelskou?

Pro mě je mnohem jednodušší, když jsem uvnitř toho představení. Daleko lépe vnímám, jestli je situace ještě zvladatelná, únosná, než když jsem v hledišti nebo někde u počítače a sleduji, jestli prší. Je lepší být uvnitř procesu a vnímat kapky deště na sobě a rozhodovat se, jestli ještě lze dohrát představení. Už se mi stalo, že jsem na Kučce byl jen jako dozor a zastavil jsem představení, protože jsem si myslil, že herci to už nemůžou zvládnout, klouzali se po jevišti, padali do kaluží. Ale oni naopak protestovali, že když už stejně byli mokří, že to mohli dohrát. Zevnitř to člověk prostě cítí lépe.

Za více než dvacet let se muselo občas zastavit představení a nedohrálo se, nebo se pro nepřízeň počasí zrušilo dopředu. Litoval jsi toho někdy?

Statisticky vychází, že se to stane tak jednou za tři roky. Dospěli jsme k rozhodnutí, že my budeme na Kunětické hoře vždy přípraveni hrát za jakýchkoliv podmínek. I když jsou deštivé dny, čekáme až do večera. Stalo se už, že se představení zrušilo předem a v čase, kdy mělo začít, se nebe rozevřelo a vysvitlo slunce. U toho bych už nikdy nechtěl být. Dohodli jsme se se souborem a účinkujícími hosty, že my jsme vždy připraveni hrát, a rozhodujeme se až v poslední chvíli. Některé diváci

příjždějí z celé republiky a od nás by nebylo solidní, kdybychom nebyli nachystaní. Navíc počasí je na tomto místě velmi specifické – na Kunětické hoře může pršet a ve městě ne, nebo naopak, či prší všude okolo. Nejde to vůbec odhadnout. Když se čeká, až ustane dešť, herci se schovají do šaten v unimobuňkách nebo do stanu, diváci to v dešti musejí ustát. Jsou to těžké okamžiky, ale když se to přežene a vysvitne slunce, je to vyvážené úžasnou atmosférou a vyjimečným zážitkem.

Mě udivuje, jak se každým rokem postaví komplet celé divadlo v přírodě. S velkou kapacitou hlediště a se vším, co k tomu patří. Když pak diváci přijdou na představení, považují to za samozřejmost. A přitom je za tím velké úsilí mnoha lidí. Není to jednoduché, ale děláme to opakovaně, tak se to stává jednodušším. Kdysi jsme stavbu zadávali externí firmě, která ji realizovala. Ale protože to stálo dost peněz, chtěli jsme, aby se to naučili naši zaměstnanci, kteří jsou technicky schopní. A to se nám v posledních letech daří – letní amfiteátr staví část technikářů, zaměstnanci dílen a externisté, kteří na tom pracovali už v minulosti, i pracovníci odborných firem, kteří zajišťují zejména statiku hlediště a jeviště. Je to kolem dvaceti pěti lidí. Ale jinak se na přípravě a realizaci podílí celé divadlo – zabývá se

tím administrativa, obchod, dílny, které doplňují kostýmy, opravují kulisy. A pak celý jevištní provoz, kompletně se tam postaví světelný park a zvuková aparatura. Šatny a zázemí pro účinkující, toalety. Vlastně postavíme nové divadlo na zelené louce. Ale naučili jsme se to dělat skoro automaticky, včas vše naplánujeme, a pak to stíháme v rámci běžného provozu v divadle. Mě spíš udivuje likvidace celého projektu, do tří dnů je všechno pryč a vyhlídka Kunětické hory je v původním stavu.

Petře, a jak to všechno vnímáš v postavení herce, hraješ na Kučce rád?

Atmosféru na venkovní scéně mám opravdu moc rád. I z pocitu následných divadelních prázdnin a odpočinku. A vím, že i mnoho kolegů se na to těší, ale s blízcím se termínem ta euforie opadává. Je to totiž mnohem složitější než hrát v divadle. Za jevištěm není normální zázemí, chodíme po kopci, ve tmě, když je po dešti, tak se to hodně klouže, všichni čekají v zákušlích, nemají se kam hnout. I časově je to náročnější – na místě jsme dlouho dopředu, všechno se každý večer nazvučí, zkoušejí se choreografie, korepetuje se, po představení se dostaneme domů před jednou hodinou v noci. Ale zájem diváků je opravdu enormní, chodí tam rádi, s dobrou náladou a očekáváním, tak víme, že to má smysl.

JaU

J. MUSIL, P. DOHNAL A Z. RUMPÍK V PEKAŘOVĚ ŽENĚ, FOTO J. FAUKNER

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Červen je měsícem předprázdninových představení pod širým nebem na vyhlídce hradu Kunětická hora (kde ani letos nebudeme chybět – uvedeme zde hudební komedie *Noc na Karlštejně* a *Pekařova žena*), proto se do tohoto magického prostoru vydejme i s naší pravidelnou rubrikou mapující repertoár VČD. Zavzpomínejme tentokrát na velmi oblíbenou inscenaci muzikálu **CIKÁNI JDOU DO NEBE**, kterou s naším souborem nastudoval osobitý slovenský režisér **Marián Pecko**. Premiéra se sice uskutečnila už před patnácti lety, konkrétně 14. června 2008, celá řada diváků (i herců a zákulisního personálu) má však „Cikány“ stále ještě v blahé paměti. V dramatickém příběhu vášnivé lásky cikánské dívky Rady a zloděje koní Zobara hlavní role hráli **Kristina Jelínková** a **Martin Mňahončák**. Za zmínku stojí i renomovaná interpretka romské hudby **Ida Kelarová** a **Desiderius Dužda**, kteří se ujali autentického hudebního nastudování stáli i za vznikem doprovodného CD. RaS

CELÉ OBSAZENÍ „CIKÁNŮ“ NA KUNĚTICKÉ HOŘE V PŮSOBIVÉ SCĚNĚ PAVOLA ANDRAŠKA

MARTIN MŇAHONČÁK (LUJKU ZOBAR) S KRISTINOU JELÍNKOVOU (RADA)

LADISLAV ŠPINER (BŮČA) A JOSEF PEJCHAL (ARALAMBI)

FOTO MICHAL KLÍMA

MILAN HENCL

VÝSTAVA
VE FOYER

Premiéru Maryši v sobotu 17. června doprovodí vernisáž výstavy obrazů výtvarníka MILANA HENCLA, jehož díla budou ve foyer k vidění až do první premiéry příští divadelní sezóny, která se uskuteční 28. října.

Milan Hencl se narodil 23. března 1947 v Náchodě. Učí na Střední průmyslové škole Otty Wichterleho ve Velkém Poříčí. V roce 1996 společně s manželkou otevřeli v Náchodě soukromou galerii U Mistra s palmou.

Účast na výstavách (výběr):

1984 Liberec – BKG (Biennale kresby a grafiky)
1988 a 1990 Most – BKG (ocenění)
1986, 1987 a 1988 Praha – XII., XIII., XIV. Salon
2014 Pocta Bohumilu Hrabalovi – Staroměstská radnice v Praze, Budapešť, Brusel
2006–2023 Praha – Galerie La Femme
od roku 1990 Náchodský výtvarný podzim (každoročně)
2019 Praha – Novoměstská radnice (Sametové vzpomínky)

Samostatné výstavy (výběr):

1996 Hradec Králové – Galerie Barbara
2002 Liberec – Galerie Studna
2013 Hradec Králové – Galerie Koruna
2015 Konstanz, Německo
2020 Praha – Galerie La Femme

Ilustrace knih: Pavel Grim / Zhýralá komtesa Lucie, Jon Davis / Hezký víkend, Sousedi, Ryba mimo vodu, Miloš Čepelka / Hodiny bijí půl

Ilustrace k článkům: americký časopis Transitions

V roce 2012 vlastním nákladem vydal komiksovou knihu Ezopovy bajky. V březnu 2017 časopis The Prague Visitor použil jeho obraz na svou titulní stranu.

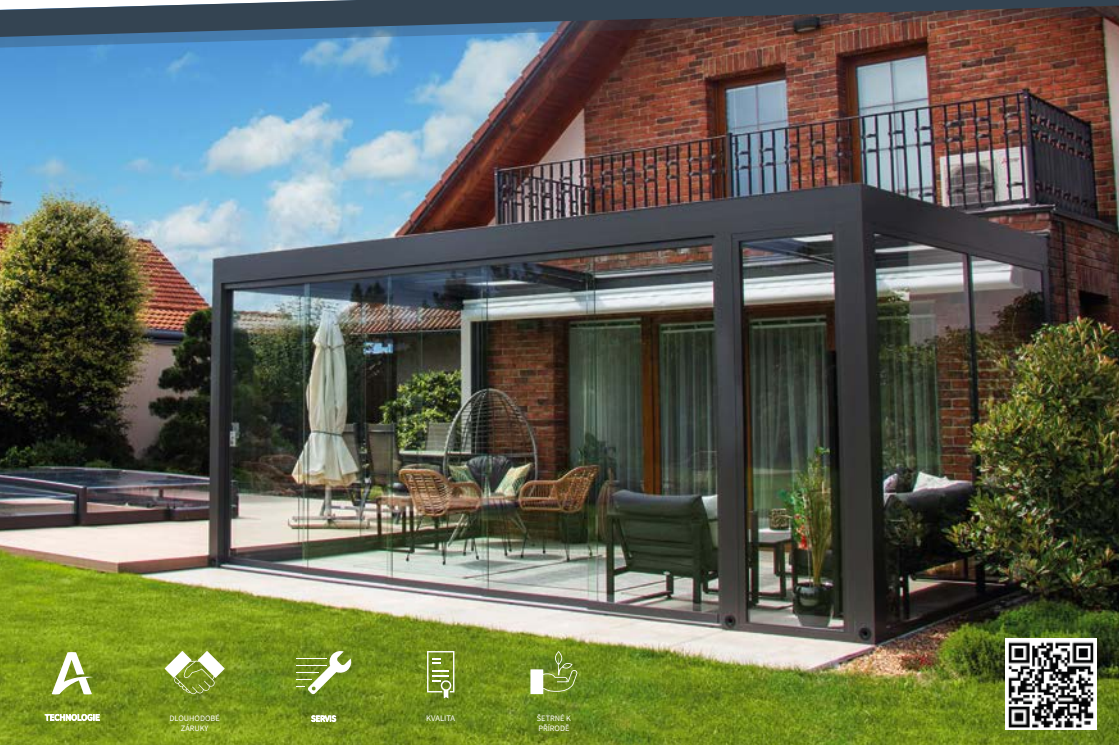
RaS

PERGOLA VENTI

STVOŘENO PRO DOKONALOU RELAXACI

TECHNOLOGIE

DLOUHODOBÉ
ZÁRUKY

SERVIS

KVALITA

ŠETRNĚ K
PŘÍRODĚ

- Otvírává a průhledná střecha
- Nezávislý systém stínění
- Dálkově ovládané stínění a rozsuv střechy
- Nastavení příznivých bioklimatických podmínek na terase
- Účinná ventilace čerstvého vzduchu pod pergolou
- Zachytávání dešťové vody a její následné další využití v zahradě nebo domě
- Bohaté možnosti výbavy příslušenství – screenové horizontální rolety, LED světlo atd...

Oproti běžným lamelovým pergolám:

- Inventář terasy a výbava jsou chráněny za každého počasí a v každé roční době
- Konstrukce a střecha jsou dimenzovány na sněhovou zátěž
- Uzavřená střecha nezatemňuje přilehlé místnosti
- Funkční ochrana nábytku pod pergolou před sněhem nebo deštěm

Showroom Praha, Rohanské nábřeží 15, Praha 8, tel.: +420 734 391 529
Showroom Orel u Chrudimí, Orel 18, okr. Slatiňany, tel.: +420 603 565 519

www.alukov.cz

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

Jazz Dance Open 2023

SINCE 2004

01. 05. – 30. 06. 2023

Konzervatoř Pardubice | The Conservatory Pardubice
Pondělí | Monday 01. 05. – Pátek | Friday 30. 06. 2023

VÝSTAVA | EXHIBITION

Foyer Domu hudby. XX. ročník festivalu otevře mezinárodní autorská výstava profesionálních výtvarníků (114 umělců z 37 zemí): „TANEČNÍ KOLÁŽI IV.“ | „DANCE IN COLLAGES IV.“

Krajská knihovna Pardubice | The Regional Library Pardubice
Čtvrtek | Thursday 01. – Pátek | Friday 30. 06. 2023

VÝSTAVA | EXHIBITION

XX. ročník festivalu. Výstava výherců soutěže „Kreslíme a malujeme s festivalem 2023“

Východočeské divadlo Pardubice
The East Bohemian Theatre Pardubice

Neděle | Sunday 25. 06. 2023

09.00 | 9 am

DÍLNY | WORKSHOPS

Učí profesionálové. Výuka pro všechny zájemce. Lekce lze sledovat i jako divák.

REZERVACE: +420 776 088 093

09.00–10.10 HELENA MACHOVÁ – JAZZ FEELING III.

10.20–11.30 BARBORA PTÁČKOVÁ – BODY CONNECTING II.

Neděle | Sunday 25. 06. 2023

18.00 | 6 pm

GALAVEČER | GALAEVENING

Dekorování vítězů soutěže „Kreslíme a malujeme s festivalem 2023“.

PAPIS NYASS & NJACHAS AFRICAN (TANEČNÍ KOLÁŽI IV.) | PAPISE NYASS & NJACHAS AFRICAN (DANCE, DRUMMS OF LANDS OF AFRICA) | BARBORA PTÁČKOVÁ (DUNCAN CENTRE PRAGUE) | TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ a BARBORA PTÁČKOVÁ (CR) a další...

Pondělí | Monday 26. 06. 2023

10.00 | 10 am

UMĚNÍ ZEMÍ AFRIKY

Zadáno pro školy. PAPIS NYASS & NJACHAS AFRICAN (TANEČNÍ KOLÁŽI IV.) | PAPISE NYASS & NJACHAS AFRICAN (DANCE, DRUMMS OF LANDS OF AFRICA) | BARBORA PTÁČKOVÁ (DUNCAN CENTRE PRAGUE) | TANEČNÍ DIVADLO HELENY MACHOVÉ a BARBORA PTÁČKOVÁ (CR) a další...

VSTUPENKY | TICKETS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO PARDUBICE:

+420 466 616 432

obchod@vcd.cz

www.vcd.cz/program

info@ticpardubice.cz

www.machovadance.cz

www.vcd.cz

www.kkpce.cz

KROMĚ VÝSTAV, ZMĚNA PROGRAMU FESTIVALU 2023 VYHRAZENA!

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
466 616 411 WWW.VCD.CZ
FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ..... ZAVŘENO
466 616 432 466 616 402
OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
466 616 430

HROMADNĚ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ 725 986 767
HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
466 616 423 602 406 379

DIVADELNÍ KLUB 602 528 752
PONDĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
CLEN SKUPINY ENTERA

Alukov
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

ComApp

BARTH

KÁVOVINY
PARDUBICE

HAK

EUROVIA

VCEŠ
VÝVOJOVÝ ÚSTŘEDÍ

DOSTIHOVÝ
SPOLEK

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

TV

KFS
Radio

BEAT
COUNTRY

Country
Radio

88.0

BUSTV
ZÁBAVNĚJŠÍ CESTOVÁNÍ

PARDUBICE
ZIVE

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVOĐAJ ČERVEN 2023 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: R. CHVALOVÁ A A. POSTLER, KDO SE BOJÍ BEATLES, FOTO J. FAUKNER